

Syskånbladet

Aker jorden rundt!

Vol 2 ✨ 2023

Sydsåkanska Nationens Förmannakår

Höstterminen 2023

Inspectoratet

Inspector ----- Torbjörn Forslid
ProInspector ----- Henrik Berven
" ----- Hans Petersson

Quratelet

Qurator ----- Ella Kurki
ProQurator Ekonomi ----- Samuel Dawes
ProQurator Social ----- Isabella Bergman
Notarie ----- Noa Liungman
PR-Chef ----- Ella Regnell
Husförmän ----- Adam Svensson

Seniors

Senior ----- Johan Jörlert
" ----- Olivia Bexell
" ----- Isak Evaldsson
" ----- Assar Wixe
" ----- Samuel Dahlman
" ----- Eriona Dullovi

Vaktchef

Vaktchef ----- Hampus Freccero

Mästeriet

Barmästare ----- Felix Fredricsson
Köksmästare ----- Roza Ramezaninejad
Sexmästare ----- Stefan Fjellander
" ----- Roza Ramezaninejad
" ----- Maja Andersson
" ----- Pontus Johansson
Teknikmästare ----- Alice Holster

Sexmästeriet

Övermarskalk ----- Jens Berling
Festförmän ----- Lauren Gerber
" ----- Morgan Linde Persson
" ----- Daniel Yahoo
Svartklubben ----- Eva Jennegren
" ----- Tangerine Ausfelt
" ----- Vincent Bannura
" ----- Marco Tavassoli
Foxen ----- Edvin Ankarkrans
" ----- Hjalmar Wettermark
" ----- Ture Simonsson
" ----- Tobias Budweg
" ----- Valdemar Vinberg
" ----- Milla Stanisheva
Pubförmän ----- Filip Lewinsky
Sittningsförmän ----- Isabelle Thord
" ----- Matilda Nordkvist
" ----- Carl Pettersson

Köksmästeriet

Kock ----- Johannes Ahlner Skantze
Lunchförmän ----- Luka Lukic deBakker
" ----- Sebastian Lindbom
" ----- Laura Senja
" ----- Tiana Jurukovska
Osignat ----- Hjalmar Nedin
" ----- Sebastian Lindbom
" ----- Saga Dalhammar
" ----- Axel Rask
Kaféförmän ----- Leo Rexare
" ----- Vendela Bendel Vanden Brink
" ----- Malva Bergvall

PR-Utskottet

Fotoförmän ----- Fritiof Åberg
" ----- Calle Rivas
IT/Web-förmän ----- Michael Batavia
Grafiker ----- Jesper Samuelsson
" ----- Malin Jerreling

NATU

Novischförmän ----- Moa Samuelsson
" ----- Jessica Segerlind
" ----- Mohammed Al Karawi
Internationell sekreterare -- Dianne Kok
Idrottsförmän ----- Arvid Bergh
" ----- Max Åqvist
NATU-förmän ----- Alexandra Alberoth
" ----- Helena Trivic
Vieri-förmän ----- Isak Arvidsson
" ----- Hugo Steffner Nikell
Sångförmän ----- Ellen Lund
Redaktör ----- Jesper Samuelsson

Övrigt

Miljösamordnare ----- Alice Lindén
Tandemgeneral ----- Cristopher Moniz
" ----- Agnes Månsson
Tvättförmän ----- Marilena Karra
" ----- Oskar Jonson
Valberedningsledamot ---- Albin Green
" ----- Jonas Strangberg
" ----- Minna Räsänen
" ----- Philippa Eriksson
" ----- Teddy Strandberg

Revisorer

Revisor ----- Julia Pavlova
" ----- Helle Andresen Pettersson

Innehållsförteckning

Hälsningar.....	4
The Pros and Cons of Hitch Hiking (Redaktör).....	4
Hej kära Sydsåkanska (Quratel).....	5
"Att l�sa �r att resa" (Inspector).....	6
Hej alla fina sydsåningar (Qurator).....	8
Greetings to the best Syskånbladet (Huset).....	10
K�ra sydsåningar (och norrl�ningar) (Norrlands).....	11
Krönikor.....	12
En Homage till SSK.....	12
An Homage to SSK.....	15
"D� som kanske �r söderut och ränner".....	18
Att vara från flera platser.....	20
Stora salen, AF-Borgen. 30/9 2021 (Svenska).....	21
Stora salen, AF-Borgen. 30/9 2021 (English).....	23
Bilduppslag 1.....	26
Outsider's Perspectives on Lund.....	28
Writing Workshop.....	31
Nation Myths.....	31, 32, 34
Things we should bring back.....	31, 32
Bangs.....	31
"Moppf�rman".....	32
The joke that went too far.....	33
Tips o Trix p� Hyss o Bus.....	34, 35
Bilduppslag 2.....	36
Recensioner & Rekommendationer.....	38
The cheapest vacation there is (Literature).....	38
Snitches get stitches.....	40
10 movies you should watch.....	42
Morgan's music mania.....	44
Sista Sidan.....	48
Samarbete.....	48
Serie.....	48
Korsord.....	48, 49

The Pros and Cons of Hitch Hiking

Hälsning från Redaktören

So I guess it's my turn now?

Like the rest of ~everything~ I'm putting this off until the very last. I'm a day quicker than last semester though, so I'm counting that as a win.

It's now 00:20, 8/12-2023. The song I stole the title from is blasting in my buds, and I got home from Göstabud ca. 2 hours ago after an intense all-dayer putting together half of whatever this pile of paper is supposed to resemble. Even though I'm stressed as (excuse the French (I'll never excuse the French)) heck, I'm also extremely excited and relieved; the position as editor-in-chief is from now on an actual foreman-position at Syskånska, and I'm almost done with this edition! That means more Syskånsbladet in the future, whether you'd like it or not! Hooray for democracy and the Freedom of the Press Act! And hooray and a pat on the back to everyone on the editorial team!

For the uninitiated, Syskånsbladet is kind of like the phoenix. Several times over has it perished, cold and alone. But you'd be damned to think it wouldn't rise from its ashes and burn even more brightly than before. At least that's what I try to tell myself to stay afloat amidst interaction design, new coding languages and a double foreman position; in response to the "Friday foreman" I have referred to myself as a "home foreman" this semester, seeing as both my jobs could be done from my own bed, downing a full bag of cheese balls per night a week in a row (I can't promise this didn't happen).

Still, I'm probably one of the top 5 people most of you have been seeing around the nation. It's just so hard to stay away from all of you (and my four Trocadero Zeros a day), and to ease into theme a bit, as of writing it's my definite favorite travel destination!

This semester has really had it all. There's been love, there's been hate. There's been stomach pains from laughter, and a LOT of tears. Never falling asleep out of excitement and sleeping all day due to anxiety. Days of endless sun, and a full cover of snow in Skåne?

But in the end, we all made it! I'd like to think we've carried and helped each other when times were rough. Maybe you're reading this at the Christmas party, and maybe the magazine isn't fully done because I lack proper time management, or maybe you're reading this 40 years from now, reminiscing about the old days, and your pressed(!) copy is starting to deteriorate. Doesn't matter! We made it through another semester, and we did it together! Doesn't matter when you're reading this. Even less so does it matter where you are, because this edition is sure to take you on a trip! So put your phones on airplane mode and strap in.

I'm Jesper, and I will be your tour guide tonight. We have clear skies ahead, and if you look out of the window to your right, you will see this semester's absolutely fantastic edition of Syskånsbladet!

Welcome (to the jungle)!

Jesper Samuelsson
Redaktör
Grafiker
Yambo
Vän

Hej kära Sydsåkanska!

Hälsning från Quratelet

Quratelet VT23-HT23
(och Eriona)

I skrivande stund är expen fullt igång, och vi kämpar med att vara lika igång!
Vi börjar blicka mot juledigheten, men trots att tankarna är lite mer spridda och redbullburkarna på skrivbordet är lite fler nu på slutet av terminen jobbas det för fullt. Än modningar ska designas och tryckas, persienner ska fixas på huset, bokföring ska göras klart, klubbil-er ska läggas upp och allt inför nästa termin ska förberedas.

Även om vi är mitt uppe i arbetet börjar man blicka tillbaka lite på terminen. Det har gått så snabbt att man knappt hunnit registrera allt som hänt, trots det har vi hunnit gå igenom mycket denna termin.

Vi hade en otrolig novischperiod, mysig inskrivning, konsert med Hemliga Klubben, en fin vattenläcka och våra vanliga fantastiska event som visar alla studenter det bästa som Lund har att erbjuda.

Viktigast av allt har vi skapat en otroligt inbjudande och mysig gemenskap. Man har ett flertal gånger hört från utomstående att Sydsåkanska är den mest välkomnande nationen. Det gör en väldigt stolt över att vara Sydsåkåning, och det tycker vi att ni alla ska vara.

Vi kommer sakna er alla över julen, men förhoppningsvis kommer den gå lika snabbt som den här terminen har gjort, och vi kommer alla ses snart igen!

Varmaste julhälsningar från Quratelet, och ett stort tack för den här terminen! Ta nu er välförtjänta juledighet!

<3

Quratelet

”Att läsa är att resa”

Hälsning från Inspektorn

Syskånsbladets tema ”resa” i detta nummer är klart tacksamt för mig som litteraturvetare. Den nära kopplingen mellan litteratur och resande framgår inte minst av Akademibokhandelns motto sedan många år:

”Att läsa är att resa”.

Det är lätt att instämma i detta. I litteraturen kan man röra sig fritt i tid och rum. Man kan bestiga Mount Everest och känna kylan in på kroppen eller ta del av den andliga gemenskapen – liksom intrigerna – i ett kloster på medeltiden. Man kan därtill ströva runt i helt uppbyggda världar som Tolkiens Midgård eller G.R.R. Martins Westeros.

Men resan som kategori strukturerar också väldigt många berättelser. Tolkiens karaktärer rör sig långsamt över kartan i riktning mot Mordor och Domedagsberget. På liknande sätt irrar Odysseus, i Homeros klassiska epos, över haven på väg hem från kriget i Troja.

”Partir, c’est mourir un peu...” är ett välkänt franskt uttryck som brukar översättas ”att resa är att dö en smula”. Man lämnar ju alltid något eller någon bakom sig när man reser bort under längre tid, sitt hem och sin familj, sitt språk eller sociala tillhörighet. Detta kan grumla avresans spända förhoppningar och drömmar.

Inte heller hemkomsten från en lång resa är alldeles enkel. Hembygden har inte gått i dvala medan man var borta. Olika händelser har inträffat, relationer har skapats eller upphört.

Frodo och hans vänner kommer hem till ett Fylke i förfall, där industrialiseringsprocessen är i full gång. Odysseus kliver in i sitt hem utklädd till tiggare. Här regerar numera hustruns friare. Bara den gamla hunden och tjänarinnan känner igen honom.

Även studieåren i Lund kan och bör betraktas som ett slags resa. Kanske i första hand en mental och kulturell sådan, även om de flesta kommer inresande till staden. Själv flyttade jag från Malmö till Lund. Det handlade bara om några få mil men var en stor psykologisk omställning på den tiden, då dessa städer var varandras absoluta motsatser: industristaden versus läro- staden. Idag har de på olika sätt närmats sig varandra.

Malmö har ett universitet, Lund har många framgångsrika företag.

”Att läsa är att resa”

Som novisch på en studentnation är allt nytt och annorlunda. Det är spännande och kul och möjligen lite skrämmande. Efter några terminer tror man att man har full koll på studentlivets olika facetter (dream on!). Ytterligare några terminer eller år senare börjar man kanske känna sig alltför ”vuxen” för nationens sociala liv (lugn, bara lugn, det är ännu en övergående fas!) Efter några år i arbetslivet erinrar man sig studentårens fria och givande sociala samvaro.

Det är då man engagerar sig i alumniföreningen Piraten.

Det är givet att studietiden, denna speciella period i en människas bildningsgång, fungerar utmärkt rent litterärt. Tänk bara på Donna Tartts Den hemliga historien eller Evelyn Waughs spektakulära skildring av Oxford i En förlorad värld. Den mest klassiska av svenska universitetsromaner, Tre terminer, är därtill skriven av SSK:s egen husgud Fritiof Nilsson Piraten.

Livet är helt enkelt en resa – och studieåren och nationslivet är en viktig och i många avseenden fantastisk del av denna pågående inre utvecklings- och bildningsprocess.

Så för att konkludera: läs och res!

Torbjörn Forslid
Inspector

Hej alla fina sydsåningar!

Hälsning från Quratorn

Det känns ganska passande att jag fick förfrågan att skriva en liten hälsning till Sydsånbladet just nu. Jag börjar närma mig slutet på två långa och otroliga år i quratelet och fyra helt underbara år på nationen.

Passande nog är ju temat för denna upplaga resa, och ger mig lite tid för reflektion - något man sällan tar sig tid till i livet, och framförallt inte i Quratelet.

Jag kan lätt konstatera att det har varit en ordentlig resa för mig. Många olika resor egentligen – emotionella, mentala och inte minst fysiska under alla dessa år.

Emotionellt har det väl ibland känts mer som en berg-och-dalbana under resans gång, men jag kan med glädje konstatera att det var betydligt fler toppar än dalar. Sydsånska Nationen och dess medlemmar har den mirakulösa förmågan att få en att känna som om man är på toppen av världen ibland. Vem hade någonsin anat att en mörk källare skulle vara ens emotionella stabila punkt i livet under en annars kaotisk del av ens liv? Och även under dalarna - som nationen ibland har orsakat, men inget gott utan ont heller - har det varit Sydsånska och dess gemenskap som drar upp en.

Småsaker som ett kärleksfylld hejarlapp instucken under expen dörren under en helvetisk balvecka eller en kram när man trillar ut från expen till puben och ser (extra) sliten ut gör att Sydsånska konstant går bredvid och håller ens hand genom de jobbiga perioderna på resan.

Den mentala resan känns svårare att definiera, men allt jag vet är att jag inte är densamma som när jag klev på som Quratelet. Och än mindre än vem jag var när jag för första gången öppnade dörren för att ta mig in till inskrivningen som en novisch.

Precis som för många andra har Sydsånska Nationen hjälpt mig växa upp från en naiv, oerfaren och nybliven vuxen fresh out of gymnasiet till en mer livserfaren, mogen och typ färdigbliven vuxen som nästan är redo för riktiga livet. Men det är betryggande att inte tvingas bli det genom att kastas ut i en läskig, stor vuxenvärld utan förberedelser, utan att genom nationen få sakta men säkert testa på mer och mer ansvar. Nationen utmanar en tillräckligt för att det inte känns för läskigt, men en dag tittar man upp och tillbaka på hur man brukar vara och inser hur långt man har kommit.

Hej alla fina sydiskåningar!

De fysiska resorna man har gjort genom nationen kanske inte känns lika viktiga, men det är de som har skapat alla minnen och upplevelser som har gjort en till den man är. Bakis cykelresan tillbaka till nationen för rest-städ, det stressfyllda springande ner till expen för att inte komma sent och behöva bära dumstrut och de orimligt sagolika och fulla promenaderna till Sankt Hans i soluppgången med hela förmannakåren är det som man faktiskt kommer komma ihåg från nationen.

De fysiska resorna har tagit en på en mycket längre och komplicerad resa än vad man inser under tiden som man tar dem.

Även då detta inte är slutet på min Sydiskånska-resa, är det slutet på ett stort steg inom det, nu när jag ska gå av som Quratelare.

En resa behöver ju inte ha en början och ett slut för att vara en resa, utan det viktiga är ju att man tar sig någonstans. Och trots att jag efter fyra år är kvar i samma källare, känner jag att jag har tagit mig en bra bit. Min Sydiskånska-resa må ha en början men jag tvivlar starkt på att den någonsin kommer få ett slut. En vacker dag kommer jag säkert att lämna, men kommer lika säkert fortsätta att komma tillbaka för alumnisittningar, baler och träffar. Även när jag inte har satt foten på Sydiskånska på många år kommer resan inte ha ett slut ännu.

Mina upplevelser här och hur det förändrade mig kommer följa med mig hela livet och kommer alltid vara en del av mig.

En gång Sydiskåning, alltid Sydiskåning!

Ella Kurki
Qurator

Greetings to the best Syskånbladet Hälsning från Huset

Greetings to the best Sydsånbladet, here comes a greeting from the house!

I've been living on the third floor of Sydsånska for the past year which has been a treat, and while it's no thanks to the facilities as I'm sure most residents could attest to, it's thanks to the wonderful people that live and spend time here.

Whilst reflecting on what to say I couldn't resist releasing an unwilling chuckle regarding the challenges that make our nation housing unique. Yes, our beloved student house might not be in tip-top shape – occasional winged and four legged visitors included (quite the uninvited guests, huh?). But the people living here turn the space into a home full of fun silly laughter.

It doesn't hurt to live so close to the club on a Saturday night either, always fun to be able to run down in my Birkenstocks and have a peak, stay if it's good or just skip up the steps and go to bed. While for some it may be a point of contention, for me personally it is a genuine treat to be rocked to bed by the club every Saturday. I believe there's nothing better than having an early boogie at the club and running upstairs to bed before closing to be rocked to sweet, sweet sleep from the music.

Though some of these things are momentarily frustrating now, when we are old and gray it's going to be these days that we miss the most. Looking forward to embarking on this festive holiday season with all of my roommates and our new furry friends...

Wishing you all a very merry happy holiday.

Emily Wudie Jonsson

Kära sydkåningar (och norrlänningar)

Hälsning från Norrlands

Nu kommer en norrlänning och crashar er fina tidning.

Vem är då jag?

Jo Olivia heter jag, ursprungligen från Knivsta (2 mil utanför Uppsala, lantis4life). Men brukar vilja presentera min socioekonomiska och geografiska bakgrund som följande "jag är kurd från Skellefte, min favoritmat är ghormé sabzi, fläskpannkaka och palt". Utöver det så har jag varit andre kurator på Norrlands nation i Uppsala. För er sydkåningar så har jag varit "PQE".

Nog om mig nu, men vi fortsätter på Uppsalaspåret!

Uppsalas studentliv är rikt och mångfaldigt. Det har mycket att erbjuda men det mest kända varumärket måste vara valborgsfirandet under våren. För en nationsaktiv som mig så har det mest inneburit arbete, arbete och slutligen arbete. Vilket är kul i sig men kanske inte det sexiga man tänker sig när man fantiserar om studentlivet.

Något äck så mycket mer romantiskt är för mig Norrlands nations vårbal som är ett fartfyllt dygn av "bal på slottet"-känsla, storkrök på Orientexpressen och en halvlummen silllunch.

Man inleder med en elegant carpaccio eller dylikt, fortsätter med vals till klassisk orkester och avslutar med att susa fram i varma sommar-natten på ett gammaldags tåg. Till er skåningar som kanske inte är särskilt bekanta med hur Uppsalas studentliv ser ut så tycker jag denna heldag är en perfekt metafor för Uppsala.

Den är elegant. Den är aldrig vrakfull men alltid smått berusad. Den är full av gott sällskap. Den har många gamla, tråkiga och tradiga traditioner. Den har många ungdomliga, löjliga och fantastiskt roliga traditioner.

Även om du i nuläget sitter fast i Lund så rekommenderar jag åtminstone en kortare visit till denna studentstad inom en helt vanlig stad.

Olivia Markstedt

En Homage till SSK

Ledare

Vi tror att det är många som känner igen sig när jag säger att nationen känns som ett andra hem för oss. Sedan dag ett har vi alltid känt oss välkomna, uppmuntrade och inkluderade.

Sydsåkanska är en nation som har en stark image av inkludering, och som har precis rätt mängd obryddhet i allt vi gör. Nationens identitet har byggts upp under lång tid, med musiken i centrum och en goofy, avslappnad atmosfär. När man pratar om nationen pratar man om klubbarna, puben (RIP), musiken, kanske till och med kaféet (snälla). Men man glömmar ofta nationens hjärta, det som får allt att gå runt: människorna.

Vi som driver verksamheten, vi som går på verksamheten. Vi som dricker gränges, fernet och piraten fast det är lite äckligt. Det är vi som skapar identiteten, sammanhållningen, auran – viben if you will. Det är vi som står där med öppna armar och välkomnar alla, nya som gamla, in i vår unka gamla källare. Det kanske är läskigt först, alla är så kultiga, vad betyder allt? Får man verkligen ta läsken från kylan? Vad är ens en tvättmästare eller en pissoaravsnusare? Ingen aning, men vi älskar det ändå. Vi älskar känslan av att vara här. Man känner sig hemma.

Om Hugo får highjacka lite snabbt med en reflektion;

Den senaste terminen har jag kommit till insikten av att min tid på Lunds universitet börjar närma sig sitt slut. Jag ska – om min matte stämmer (vilket den troligtvis inte gör då jag alltid glömmar hur länge jag faktiskt pluggat) – till våren läsa min nionde termin i en femårig utbildning och efter det så är det "tack o hej leverpastej!".

"Nu ska jag ut och jobba."

Den insikten är spännande, men också extremt läskig – jag känner mig långt ifrån att vara vuxen nog för att just nu kunna gå upp klockan 8 på morgonen och faktiskt få någonting gjort innan typ 15, ännu mindre faktiskt undervisa ungjävlar i historia och engelska.

Men denna känsla och denna tanke kanske är någonting som är delat bland folk på universitetet? Jag kan iallafall definitivt tänka mig att folk som närmar sig sitt slut av sin utbildning och som under sina studier har varit aktiva på SSK känner detta vemod av att faktiskt lämna nationen.

För vi har alla på ett eller annat sätt lämnat där vi vuxit upp och hittat ett andra hem i nationen. Som någon på gåsamiddagen denna terminen sa (minns inte exakt vem det var som sa det eller vad det ordagrant var som sades då vi båda var väldigt berusade, men det var någonting i stil med);

"Oavsett vem man är och var man är ifrån så är alla i denna salen sydsåkningar".

En Homage till SSK

Oavsett hur länge man varit här tror vi att SSKs atmosfär och själ är tydlig redan från första gången man sätter en fot i källaren. Man känner lukten från vattenlåsen, det dunkar musik även om ingen är på dansgolvet (ännu, det har ju precis öppnat). Folket i sig som fyller lilla rummet innan man kommer till dansgolvet (glömt vad rummet heter tbh, förlåt) ser ut att vara av alla möjliga sorter. Vissa ser ut som att de har blivit träffade av en stråle som förvandlat dem från 80-åringar till cirka 20-23-åringar, och vissa ser ut att vara gående anslagstavlor med reklam från Lidl, Biltema och Viköperdinbil.se (kommentar från redaktör: "Hörru"). Vissa ser ut som levande lapptäcken som just kravlat fram ur en lost & found-låda och vissa ser ut som deras största intresse är Netflix.

Trots att alla dessa människor ser ut som att de aldrig skulle kunna synas under samma tak så är alla dessa människor här, och de UMGÅS!

De umgås trots att de är olika, både på ytan och inombords. De umgås för att de alla har något gemensamt, som man kanske inte alltid kan sätta ord på.

Man kan sitta och läsa lagboken på dagen men ändå finner man sig själv med ett vattenlås i ena handen, och en gränges i den andra medans man fuldansar till en låt man aldrig hört tidigare, av en artist man inte visste fanns (Love råkar DJ:a idag), men som trots det är en sån jävla banger.

När röken väl lättat kring hur du hamnade där så finner du dig i samma sekund på en balkong, i ett moln av cigaretttrök, omgiven alla dessa olika människor du såg i Bibsrummet (tack Saga som påminde oss om namnet) där någon dränkt i medaljer desperat försöker förklara hur dryckesleken "Aura" går till. Resten av kvällen är ett minne blott men du vaknar i alla fall upp morgonen därpå – med extrem bakfylla och huvudvärk – men också med ett leende på läpparna.

Du har hittat – som jänkarna säger; your people.

Vi ser även ett pågående generationsskifte, och som vieriet en gång sades (och kommer säga igen (that's right, det blir en del två));

"Vart är vi på väg?"

Vem vet? Denna tanke om att framtiden inte är skriven i sten får kanske de gamla fjärtarna som i stort sett har varit här sedan Moses delade det röda havet att fyllas med lite rädsla – en rädsla som egentligen inte är helt orimlig – men en rädsla som också är dum och tramsig och du borde skärpa dig.

För nationen kommer stå kvar i evigheter och vi sydsåningar kommer alltid att finnas, oavsett om dessa sydsåningar är folk som suttit i

En Homage till SSK

seniors sedan Jordbruksrevolutionen, eller om det är folk som bokstavligen just klev in genom dörren.

Den nya generationens sydsnkåningar som kommit in den senaste terminen har i mångt och mycket räddat nationen med deras engagemang och energi. De är så snälla, snygga och kompetenta och med det behöver de gamla fjärtarna som varit här sedan Big Bang inte oroa sig en sekund för nationens framtid.

Vi tror på er, och vi tror på oss, oavsett hur länge – eller inte länge – du varit här.

När du väl blir färdig med dina studier här i Lund måste du most likely säga hejdå till dessa människor du lärt känna på SSK; de som i stort sett har blivit dina syskon (och om en callback till förra årets krönika är tillåten; dina sydsnkåningar till syskon).

Vissa kanske känner en så stor kärlek och separationsångest att de beslutar sig att bo kvar på Tornavägen 5 i en obestämd framtid (ni vet vilka ni är), men många av oss kommer att flytta till andra städer, andra länder, eller andra kontinenter. Men tro inte att det betyder att all denna tid du spenderat på SSK som du egentligen borde ha lagt på tentan är förgäves!

Dessa människor du har lärt känna genom åren kommer alltid ha varit med och format dig som person, och de hyss och bus ni gjort på Blekingska kommer alltid vara värt ett skratt.

Kort och gott så följer alla dessa människor med dig resten av ditt liv och du kommer följa med dem i deras!

Så oavsett om du är i Riga för att plugga till läkare, i ett sunkigt hus utanför Kristianstad där du inte gör mycket mer än att spela musik, eller om du blivit deporterad till USA så är du fortfarande med oss och vi är fortfarande med er.

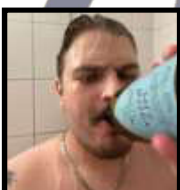
För som den här människan (kommer fortfarande inte ihåg vem) på terminens gåsamiddag sa:

”Oavsett vem man är och var man är ifrån så är alla i denna salen sydsnkåningar.”

För nog fan ligger det någonting i de orden, och nog kan man ta personen från SSK men du kan aldrig ta SSK från personen.

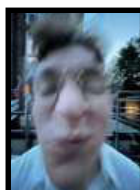
Tack och hej, vegansk leverpastej!

Hugo ”

” Steffner Nikell

Leo ”

” Rexare

An Homage to SSK

Feature

We believe that there are many people who recognize themselves when we say that the nation feels like a second home to us. Since day one, we have always felt welcome, encouraged and included.

Sydsåkanska is a nation that has a strong image of inclusion, and that has just the right amount of integrity in everything we do. The nation's identity has been built for a long time, with the music at the center and a goofy, laid-back atmosphere. When you talk about the nation, you talk about the clubs, the pub (RIP), the music, maybe even the café (please). But you often forget the heart of the nation, the thing that makes everything go round: the people.

We who hold the events, and we who show up to said events. We who drink Granges, Fernet and Piraten, although it's a bit disgusting. We are the ones who create the identity, the cohesion, the aura – the vibe if you will. We are the ones who stand there with open arms and welcome everyone, new and old, into our musty old cellar. It might be scary at first, everyone is so cool, what does it all mean? Can you really take the soda from the fridge? What even is a laundrymaster or a urinaldesnusefier? No idea, but we love it anyway. We love the feeling of being here. You feel at home.

If Hugo gets to hijack real quick with a reflection;

In the last semester, I have come to the realization that my time at Lund University is coming to an end. I will – if my math is correct (which it probably isn't as I always forget how long I actually studied) – in the spring, study my ninth term in a five-year education and after that it's "thank you and hello liver pie!".

"Now I'm going out to work."

That realization is exciting but also extremely scary – I feel far from mature enough to right now be able to get up at 8am and actually get anything done before like 3pm, much less actually teach history and English to annoying teenagers.

But maybe this feeling and this thought is something that is shared among people at the university? In any case, I can definitely imagine that people who are nearing the end of their education and who during their studies have been active at SSK feel this sadness of actually leaving the nation.

Because we have all in one way or another left where we grew up and found a second home in the nation. As someone at the goose dinner this term said (can't remember exactly who said it or what exactly was said as we were both very drunk, but it was something like);

"Regardless of who you are and where you're from, everyone in this hall is a Sydsåkåning."

An Homage to SSK

Regardless of how long you've been here, we believe that SSK's atmosphere and soul is apparent from the first time you set foot in the cellar. You can smell the drain traps, the music is pounding even if no one is on the dance floor (yet, it has just opened). The crowd itself that fills the small room before you get to the dance floor (forgot the name of the room tbh, sorry) seems to be of all sorts. Some look like they have been hit by a ray that transformed them from 80-year-olds to around 20-23-year-olds and some look like walking billboards with advertisements from Lidl, Biltema and Viköperdinbil.se (editor's note: "Watch it"). Some look like living patchwork that just crawled out of a lost & found box and some look like their main interest is Netflix.

Even though all these people look like they could never be seen under the same roof, all these people are here, and they HANG OUT!

They get along despite being different, both on the surface and inside. They hang out because they all have something in common, which you may not always be able to put into words.

You can sit and read the law book during the day but still find yourself with a drain trap in one hand, and a Gränges in the other while fully dancing to a song you've never heard before by an artist you didn't know existed (Love happens to DJ today), but which is nevertheless such a damn banger.

Once the smoke clears about how you got there, you find yourself, at the same second, on a balcony in a cloud of cigarette smoke, surrounded by all these different people you saw in Bibsrummet (thanks Saga for reminding us of the name) where someone covered in medals desperately tries to explain how the "Aura" drinking game works. The rest of the evening is a blur, but at least you wake up the next morning – with an extreme hangover and headache – but also with a smile on your face.

You have found – as the Yankees say; your people.

We also see an ongoing generational shift, and as the Vieri once said (and will say again (that's right, there will be a part two));

"Where are we going?"

Who knows, really? This thought that the future is not written in stone perhaps fills the old farts who have essentially been here since Moses parted the Red Sea with a little fear – a fear that is not really unreasonable – but a fear that is also stupid and silly and you should grow up.

Because the nation will remain forever and we Sydsåningar will always exist, regardless of whether these Sydsåningar are people who have been

An Homage to SSK

in the seniors since the Agricultural Revolution, or if they are people who literally just walked in the door.

The new generation of Sydsckåningar who entered the last term have in many ways saved the nation with their commitment and energy. They are so kind, good looking and competent and with that the old farts who have been here since the Big Bang don't have to worry for a second about the future of the nation.

We believe in you, and we believe in us, regardless of how long - or not long - you've been here.

Once you finish your studies here in Lund, you will most likely have to say goodbye to these people you got to know at SSK, the ones who have essentially become your siblings (and if a callback to last year's column is allowed; your Sydsckåningar for siblings).

Some may feel so much love and separation anxiety that they decide to stay at Tornavägen 5 for the indefinite future (you know who you are) but many of us will move to other cities, other countries, or other continents. But don't think that this means that all this time you spent on SSK that you really should have spent on the exam is in vain!

These people you've gotten to know over the years will always have helped shape you as a person, and the tricks and pranks you've pulled on Blekingska will always be worth a laugh.

In short, all these people follow you for the rest of your life and you will follow them in theirs!

So regardless of whether you're in Riga to study to be a doctor, in a seedy house outside Kristianstad where you don't do much more than play music, or if you've been deported to the USA, you're still with us and we're still with you.

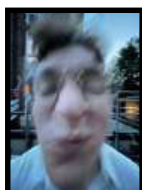
Because as this person (still can't remember who) said at the semester's goose dinner:

"Regardless of who you are and where you're from, everyone in this hall is a Sydsckåning."

Because sure enough, there is something in those words, and you can probably take the person from SSK, but you can never take SSK from the person.

Thanks and goodbye, vegan liver patty!

Leo "

" Rexare

Hugo "

" Steffner Nikell

"Du som kanske är Söder och

To travel. Every basic bitch's favorite hobby – "I love traveling". And we can all stand behind that love. That is until you read the Swedish academy's definition of the word:

"travel longer distances by means of transport".

Juicy.

Doesn't exactly paint the picture of a white beach and piña coladas. The saying goes: "It's not about the destination, it's about the journey".

Yeah right. Because I love cramps in my hamstrings. (I know the quote refers to anticipation feeling better than the actual happening).

So what we love about traveling is not the transportation but the discovering of new places. This curiosity is vital for growth and wellbeing. Finding a new favorite song or listening to an inspiring TEDtalk – there are actual rushes of euphoria in those moments. You can feel how you, just a moment before, were in a more stagnant state of being but now are somehow on the move. I could pull out Einstein's quote "Life is like riding a bicycle: To keep your balance you must keep moving" but that would be cringe.

The urge to see new things is so inherent and at the same time contradictory to the established stubbornness and resistance to change that so many of us possess. It's ironic how the human is so curious in her nature and yet so protective of her habits.

I guess we could call that balance?

Where we travel is not important, as long as we expose ourselves to new things. *How* we travel, on the other hand, is a more vital question – one increasingly present in the political arena. It's no news that our use of fossil fuels is jeopardizing future generations' (and today's to be frank) abilities to meet their basic needs. All over the world transportation remains one of the real struggles in combating climate change. We have an idea of Sweden being at the forefront of (ecological) sustainability, but transportation remains a difficult nut to crack in this country as well. And we need transportation of food. We need transportation of medicine.

ut ränner"

What we do not need is taking the car to practice because it's raining. We do not need to fly to Greece.

"It's not about the destination, it's about the journey".

In this context, indeed it is about the journey. We need to say no to aviation, however cheap the prices are. Because future generations did not set those prices. The people of the Maldives who are threatened by sea level rise did not set those prices. Until the government puts limits on air travel, it's up to you and me to realize the power and freedom we as individuals possess, and with that, the responsibility. That human resistance to change I mentioned before – can you feel it making its presence?

Remember, no one is asking you to give up traveling. You are asked to choose another *mode of transportation*. Above all, you are being asked to have patience. You are being asked to ask yourself some serious Socratean questions:

"Is your convenience more important than someone else's life?"

Saving enough money to buy a house requires patience. Children require patience. Waiting for the hangover to pass requires patience.

Having patience is not a useless skill.

And no, the patience requested of you in taking the train instead of a flight will not be for post-hangover you. Or for the future mansion-living you.

But it will be for humanity.

Alice Lindén.
Pub formán, Chef, and
Election Committee emerita.
Currently: Environmental Coordinator.

Att vara från flera platser

Krönika

Att vara från en plats är något de flesta är... Vissa finner lycka i att de kan ropa ut den plats som de kallar hem. Ibland önskar man kanske att man var från en annan, coolare plats. Ibland kanske man skäms över de efterlämningar som finns inom sig, hur man pratar, vilken musik man lyssnar på, vad man gör på vinterlovet eller vem man är. Men ibland har man turen att få känna sig hemma, borta.

Jag tror att det som för många är en av de jobbigaste efterlämningarna av sin uppväxt är "dialekt". Så fort jag öppnar min käft i Lund vet alla att jag inte är från trakten. Snarare är jag från någon mytomspunnen plats, där man inte ser solen på 6 månader och åker PV eller 240-Turbo. Eller så fort en student född i Sverige hör att personen som de talar med knackar sig igenom konversationen så vill man direkt börja med det coolaste som finns: att prata engelska med varandra. Då är man helt plötsligt borta, borta.

Ofta kan man kategoriseras genom de traditioner eller ritualer man utövar. Man kanske inte firar den där högtiden i mitten av vintern med en gran och överkonsumtion. Men att få dela med sig av sina coola traditioner borde uppmuntras. När du får dela med dig av din goda mat, kul dans, roliga lekar eller helt orimliga ramsa växer antagligen din känsla av jag. Tänk hur roligt man kan ha med sina gäster när man delar med sig av sig själv. Då får man dela med sig av hemma med de man gillar från borta.

Men när man kommer till Lund kan man bli något slagen i ansiktet av den blandning som finns. Man kanske längtar hem, avskyr alla konstiga studenttraditioner eller om man har tur så sugas man upp i det hela och blir en del av alla högtidsklädda knösar som slår i borden i AF Borgens stora sal medan de dricker supergod sprit och lyssnar på långa tal.

För mig har den allra roligaste delen av att komma till Lund varit just det: att bli inkastad på Sydsåkanska Nationen. Här har jag kommit i kontakt med en ny familj, nära och vänner, med våra egna knasiga traditioner. Här kan man komma för att göra så mycket; dansa gärna på klubben eller pyssla med NATU, man kan kolla film och kaka pizza eller bara sitta i Bibsrummet och plugga en regnig eftermiddag. Ibland kanske man blir medtvingad till en middag med svartsoppa och gås, eller så sitter man på ettans balkong. Här känner jag verkligen mig som hemma, fast jag är borta från dalahästar, raggarbilar och Carl Larsson.

Vart man är ifrån, man kanske är från norrut, och ibland kanske man är där och ränner. Men när man är på Sydsåkanska Nationen, så är man välkommen, för då är man bland vänner.

Pontus Johansson

Stora salen, AF-Borgen. 30/9 2021

Krönika

Det är dags för Hälsningsgillet, vad det nu innebär. Det myllrar av människor iklädda färgglada T-shirts som skriker "kolla på mig!". Man tappas bort sig i mullret av röster, snörvlande och bleckhornens tutande utanför fönstret. Vad är ens studentlund? Vad är en nation? Varför finns det så många? Ingen av kursarna vet svaret heller.

Det var därför vi gick hit efter föreläsningen. Vi är nya. För att låtsas förstå tills vi gör det.

Navigerar oss förbi de politiska studentförbundens bås och söker oss till de som ger ut gratis godis. Och alla jävla tygpåsar. Man kan väl aldrig ha för många. Jag tror att jag fick med mig fyra eller fem studentlund-brandade påsar i olika färger.

Minns första andetaget när man kom ut i den daggiga höstluften. Hur hinner de här människorna med att stå här? Har de inte föreläsningar, tentor eller hundratals sidor att läsa?

Det känns galet att det var över två år sedan nu.

Jag har bara en studentlundkasse kvar, den fula orangea som jag inte riktigt kände för att använda. Den är ju ful och orange.

Jag vet i alla fall vad en nation är nu, och vad som skiljer dem åt. Jag vet varför jag kommit till SSK, och viktigast av allt: Jag vet varför jag valt rätt. Varför jag stannar kvar, varför det är så kul.

När man pluggar kurser som jag gjort sedan jag kom till Lund så finns det ett konstant problem som består. Man har inga klasskompisar att prokrastinera och stressa med. Ingen som kämpar med samma sak utöver den enstaka terminen man läser samma grejer. Sen flyttar folk. Byter kurser och program. Några lär man känna, men utan nollning, med HTS som kår...

Tja, det finns inte mycket att göra. Efter mitt första år här behövde jag skiljas från det bästa gänget någonsin. Ett tiotal kursare som alla var trötta på samma föreläsare och drack alldeles för mycket karnevöl den där helgen i maj. Några av dem är kvar. De flesta är på andra äventyr, på andra platser. Sönt får man lära sig att leva med om man ska plugga, inte minst i Lund.

Efter det året var jag extremt vemodig. Vad skulle jag göra nu? Jag har bara tre vänner i hela Lund. Jag kommer aldrig känna den gemenskapen igen. Och så tjuvade Jesper på mig att gå och skriva in mig på SSK. Där han ju gjorde något viktigt, tydligen. Min koppling till SSK var alltid att det var där jag var ute på klubb för första gången. Det var ABBA-kväll, jag minns det distinkt. Den lilla källaren kändes mycket större än det gör nu. Varför inte skriva in sig, tänkte jag i alla fall. Vad är det värsta som kan hända?

Stora salen, AF-Borgen. 30/9 2021

Jesper skulle ju vara min fadder, och det skulle bli världens möjlighet att träffa nya människor.

Han blev inte min fadder, tack gud för det, annars hade jag aldrig vågat prata med någon annan. Vi hade novischperiod, och det var hur jävla kul som helst. Jag blev snabbt övertalad att bli förman, men vågade inte gå till mötet så jag skickade ett mail istället.

Sen dess har jag varit fast. Redan i höstas förstod jag vad nationen innebar för mig: ett socialt säkerhetsnät. Jag skulle aldrig behöva känna mig ensam och uttråkad när jag bara kunde gå till den där skitiga källaren och hänga. Man blir som beroende.

Samtidigt som jag förstod hur viktig nationen var och vad den innebar för mig förstod jag också konsekvenserna av det. Jag pluggade redan på 150% och pendlade till Malmö dagligen. Novischperioden var ju bara tre veckor, så det skadar väl inte att hoppa över lite föreläsningar och klasshäng där nere; jag hade ju hela terminen på mig att hänga med dem.

Men tre veckor blev snabbt till månader, och plötsligt var terminen på väg mot sitt slut. Balansen i vardagen var helt borta. Jag räknade på min frånvaro från skolan: 40%. Räknade på hur mycket pengar jag spenderat på shots på klubbarna och vinflaskor på sittningarna. Kände hur vemodet började komma tillbaka.

Tvivlet.

Om jag inte hinner hänga på SSK nästa termin, vad ska jag göra då? Nu ska min närmsta kompis under hösten dra härifrån också. Vad finns kvar för mig då? Så jag stannade kvar på nationen, fortsatte förmannajobbet och prioriterade skolan mer. Försökte hitta balansen. Jag lärde mig att tacka nej, och som tur var stannade jag kvar i Lund trots allt.

Nu, ett år senare vet jag att jag gjorde rätt val.

Det som tidigare var den största stressfaktorn i min vardag har blivit den roligaste och mest avslappnade. Oftast i alla fall. Visst, det kan vara jobbigt när man sitter där en torsdagkväll och pluggar, och man tänker på hur kul alla har det på puben. Eller hur roligt det måste vara på den där sittningen, eller på klubben.

English below
Stora salen, AF-Borggen. 30/9 2021

Men glöm inte att det viktigaste alltid är att lyssna på dig själv. Att inte låta varken nationen eller någon utanför den säga åt dig vad du borde göra. Det är ingen som blir sur på dig om du inte öppnar facebook varje gång du får hatkärleksnotisen:

PR-chef Sydskånska Nationen har bjudit in dig till ett event!

Det är du som bestämmer. Det är du som hittar din väg, balansen i din vardag. Det är bara du som bestämmer hur mycket kul du ska ha utan att det blir för mycket. Men nu ska jag inte avsluta med att vara alldeles för tråkig och ansvarsfull. Jag suger på att följa mina egna råd.

Lund är bäst! SSK och speciellt vi som gör SSK så bra som det är, är bäst! Glöm inte att man bara är ung en gång, och särskilt att man bara är ung i Lund en gång, så ha kul medan du är här, du kommer sakna det! Men viktigast av allt, ha bara kul om du orkar, och gå försiktigt på balansgången.

Framåt, men försiktigt.

Stora salen, AF-Borgen. 30/9 2021

Chronicle

It's time for Hälsningsgillet, whatever that is. A swarm of people wearing brightly colored T-shirts which scream "look at me!". You immediately get lost in the rumbling noise of hundreds of voices, stuffy noses and bleckhornen honking about outside. What is even studentlund? What is a nation and why do we need so many of them?

None of my course mates have any idea either.

That's why we're here. We're new. Here to pretend we understand until we do.

We navigate around the political student unions and make our way over to the ones handing out candy. And all those damn tote bags. You can never have too many of them, right? I think I brought like four or five studentlund-branded bags home with me.

I remember taking my first breath outside in the humid autumn air. Asking myself how these people have time to be standing here? Don't they have classes? Exams?

Stora salen, AF-Borgen. 30/9 2021

It feels pretty insane that it's over two years ago now.

Only one tote bag remains, the ugly, orange one I didn't feel like using. I mean, it's ugly and orange.

At least I know what a nation is now, and what separates them. I know why I'm here at SSK, and most importantly: I know why I made the right choice coming here. Why I keep coming back, why it's so fun.

My main problem with not being in an actual program at university is the lack of coursemates to share your procrastination and stress with. Not for more than a semester or so at a time at least. Then things change. People move, change courses. You just about have time to get to know a few of them, but without a novice period, with HTS as your student body...

Well, there's not much else to do. After my first year in Lund I had to say goodbye to the best group of people ever. About a dozen coursemates who were all complaining about the same lecturers, who all had a bit too much karnevöl that weekend in May. A few of them are still here. Most are elsewhere, on other adventures. But that's something you have to learn to live with as a student, especially in Lund.

After that first year I was extremely melancholic. What was left for me in Lund now? The friend group shattered. Will I ever feel that sense of belonging again? Then, Jesper came nagging at me to register at SSK. I knew he did something there, maybe even something important. My only real connection to SSK was my first night out in Lund ever. ABBA-night. I remember it very distinctly. Our little basement felt a lot larger then than it does now. Anyways, I signed up. What's the worst thing that could happen? Jesper told me he'd be my mentor and the novice period would be the perfect opportunity to meet new people.

Luckily, he didn't end up being my mentor and I actually had to talk to strangers. We had our novice period, and it was some of the most fun I've had all my life. I was quickly persuaded into applying for a foreman role, but I was too scared to go to the nation meeting and applied via email instead.

Since then I've been stuck. Since day one I've realized what SSK means to me: a social security net. I'd never have to worry about feeling lonely or bored knowing I would always be welcome in our funky old basement. You get addicted quickly.

Stora salen, AF-Borgen. 30/9 2021

At the same time I realized how important the nation was and what it meant to me, I also realized the consequences it brought. I was already studying at 150%, commuting to Malmö on a daily basis. The novice period was only three weeks long, and it was so much fun that I didn't worry about seeing my classmates or skipping a class or two. I had the whole semester to do so.

Those three weeks quickly became months however, and soon the semester was nearing its end. I looked at my absence from school. 40%. I looked at my bank account and calculated how much I'd spent on shots and wine at the clubs and sittnings. I felt the melancholia coming back.

The doubtfulness.

If I didn't have time to hang out at SSK next semester, then what would I have left? My closest friend during the semester was moving away. What would be left for me then? I decided the only thing to do was stay at the nation, keep working and prioritize school more. To find a balance. Eventually I got better at saying no, and luckily I stayed at SSK, and in Lund.

Now, one year later, I know I made the right choice.

What used to be the biggest cause of stress in my everyday life was now the thing that gave me relief. At least most of the time. Sure, it can still feel rough when you're studying on a Thursday night and you start to think about all the fun you could be having at the pub. Or that one sittning, or the club.

Despite all the fun however, the most important thing is always to listen to yourself. To not let the nation, nor anyone outside of it tell you what you should be doing. No one is going to get mad at you if you don't open facebook every time the PR-chef invites you to an event.

It's you who decides. It's only you that knows how to find balance in your life. Your balance between fun and your own good. I don't want to end on a too boring and responsible note however. I suck at following my own advice.

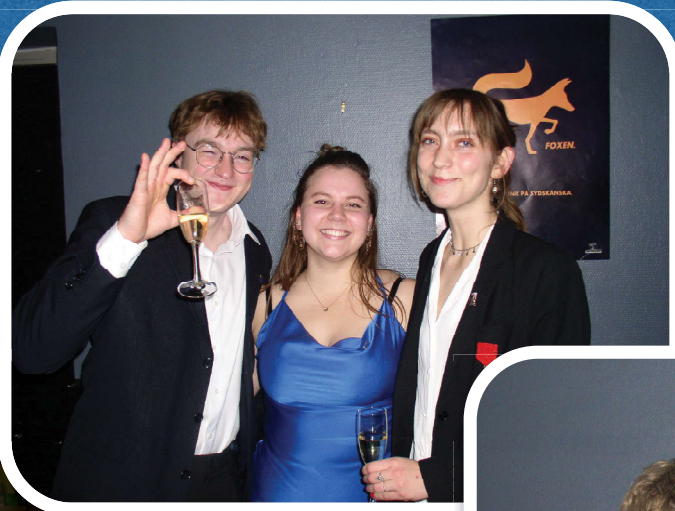
Lund is the best! SSK and all of us who make it so great, are the best! Don't forget that you're only young once in your life, and especially that you're only young in Lund once. So make the most of it, because we'll all miss it when we're not here anymore.

But most importantly, only have as much fun as you can manage, and walk the tightrope carefully.

Forwards, but carefully.

Leo Rexare

Outsiders' Perspectives on Lund

CONVERSATIONS WITH STUDENTS AND THEIR EXPERIENCES
by Lauren Gerber

Ever since coming to Lund, I have been struck by how different the University experience is compared to mine back home in the US. With a majority of my classmates being international students from both inside and outside the EU, I became intrigued by others' perspectives on Lund. I wondered if the experience was less different for someone from the EU compared to someone outside the EU? Or from other parts of Sweden? In addition to my own, I interviewed a few students to gather their thoughts.

Lauren Gerber, 23 Pennsylvania, USA

Best part of Lund: For me, the best part of Lund is how inclusive and non-competitive it is. This makes it so easy to get involved! Back in the US, almost every single extracurricular had an application process and only a few with the best criteria would get in. I love that I only had to show up to a nation-meeting to get elected to a förmän position:)

Most surprising part: I have been so surprised at how international the university is and how willing everyone is to speak English and include international students. Either way, I of course still hope to learn Swedish.

Most challenging part: The most challenging part about Lund for me is how international and Swedish life tend to be very separate. I am very grateful that there is such a strong international community, but I hope to get to know just as many Swedes during my time here.

Lotta Müller, 24
Heidelberg, Germany

Best and most surprising part of Lund: “The best and most surprising part of Lund is how non-hierarchical the teachers and education system is. In Germany our professors have such authority, but in Lund it is much more of a relationship.”

Most challenging part: “The most challenging part for me is how separate different extracurriculars are. We had one office for everything in Germany! We also had more sports organizations to get involved with.”

Ernesto Santiago, 26
Barranquilla, Colombia

Best/most surprising part of Lund: “The most surprising and best part of Lund is the amount of extracurriculars! I am a member of UPF, KLIO, and the Social Sciences Student Union. This has allowed me to get to know many people outside of my normal classes.”

Most challenging part: “I think nation life is super interesting! However, I would definitely say that your knowledge of Swedish plays a role in how easy you are able to fit in to nation life.”

Patrycja Andrychowicz, 21
Kraków, Poland

Best part of Lund: “The best part of Lund is how much help and support you can get! Whether it comes to academic tutors, psychological assistance, or department librarians! I feel very taken care of.”

Most surprising part of Lund: “It is very interesting that all the nations are student led! In Poland we have student groups but they are more focused on research and other academic activities. It’s also very interesting that the entire city is concentrated around the university, which is very different from Kraków!”

Most challenging part of Lund: “In the beginning, all the groups and nations you could pick were a bit overwhelming. I also live in Malmö, so sometimes I get a bit of FOMO regarding student life in Lund!”

Moses Karlsson, 23
Stockholm, Sweden

Most surprising part of Lund / Biggest difference between Lund and Stockholm: “Compared to Stockholm, it is so nice that Lund has such a preserved historical environment. This allows you as a student to feel apart of something historical, unique, and of something bigger. My Bachelor’s was at Stockholm University, which is relatively new. It felt very much like a place where people came simply to learn and get their diploma. I’m happy that Lund is different!”

Jana Hussein, 25
Darmstadt, Germany

Best part of Lund: “The best part of Lund is how open and friendly the people are, the 15 minutes before the lecture starts, and how down-to-earth the professors are!”

Most challenging part of Lund: “The most challenging part of Lund is the wind/weather and how non-confrontational people are. In Germany people always say how they feel and intervene in unjust situations, whereas this is not always the case in Sweden.”

Overall, students love the inclusivity of Lund, its historical environment, the support it offers, and how easy it is to join clubs and student organizations! However, some find it tough to adapt to Swedes’ reserved culture and successfully integrate international and Swedish communities. Lund is full of surprises and challenges, making it a cool, diverse place to study!

Writing workshop

Mission Im-plumb-able

We all know that Kristanstad Nation's bleachers have feet and can move on their own. However, there was a time when members of this very nation helped things in this town move along. At one instance there was a revenge to be sought on a House Foreman at another nation. What the culprits in question decided to do was visit one of this nation's pubs and one by one visit the bathrooms. Once there, they removed the packing from the sinks plumbing and stuck it in their pockets. Thus, leaving the sinks to develop a drip. Not a gush enough to cause major problem but enough to make sure their House Foreman had to be called in on a free night. What made this plan so ingenious except for the pure lol-factor? They had studied drawings of the building beforehand to make sure not a single public sink was missed. Remember, petty takes planning.

things we should bring back:

- that feeling of joy you had

when you got a day off of school

- being allowed to leave the droppkorkar in the big bar - bus tickets being cheap

- Skånska nationen - smirnoff ice

- betty white - gamla Blekingska

Have you ever wanted bangs but never dared to actually do it, or had the money to?

Well same, but I solved that at a middleparty after a sitting.

My friends were fixing their bangs, with a kitchen scissor at the balcony, and I sat there with a Kir bottle in hand, and said "I also want bangs...."

"We can cut it for you! I fix!"

And then three people cut my bangs while drunk.

Are the bangs even? Definitely not. But I finally got my bangs cut.

So with some Kir in the blood, a kitchen scissor, and being out on the balcony, you can get bangs.

Alice Holster

Gösta minute

The fable of the Scanian goose-tradition is a tale better told by someone else. However, the tale of the Syd-Skånska goose is one best told by me. The man, the myth, the goose Gösta is not only a mascot but originally a person! This, less feathery, Gösta was Inspector at the nation for 32 years during which he embodied the spirit of Sydskånska like none other. So, to enable coming generations to love and appreciate Gösta, the mascot was named in his honour.

"MOPPFÖRMAN"

ATT MOPPA GOLV.

ATT MOPPA GOLV.

ATT STÅ KLOCKAN NOLL TRE TRETTIO-
FEM I EN TÖMD NATTKLUBB.

VILKEN LYCKA.

ATT FÅ BLÖTA SKOR.

TÅRARNÄ SKÖLJS I ALLA FALL
BORT.

ATT INTE ORKA MER,

MEN PQS ORKAR STÄDCHECKA

IMORGON

ATT FORTSÄTTA FÖR ALLA KOMMER
ATT VARA SURÄ.

ALLA ANDRA ORKAR JU.

ATT KOMMA TILL SSK PÅ MORGONEN.

GOLVET ÄR GRÄTT.

JAG ORKAR INTE.

-BOBBY

- walking up the stairs on all four

- all men at ssk being bi - harambe

- feminism being trendy

- snow in the winter - the dodos

- actually having good sexas after the club

- non-fast food markets

- the stekbord motor working

- pre-industrial era global temperature levels

- natural biodiversity - the club banners

- people actually ordering fernet branca

- färs härä as an

administrative division / Stefan Tjellander

The joke that went too far

How did we get here?

Nation life at Sydschkånska was peaceful, early Autumn semester, in the year of 2023. People were returning to Lund after a long, but cool, summer. They were happy to get back to school and meet their friends again after so long. But the joy was not to last, because not too long after, something would come and shake their world to its core. Its influence is undeniable. This is the story of the joke that went way too far.

“Hej allihopa everybody!” it goes. Those words, uttered, could bring even the most stoic person to a slight chuckle, or maybe even a laugh. The phrase is everywhere: every worker post, every presentation at the Nation Meetings and even in the PR-texts! Just saying “Hello!” or “Hej!” feels wrong now, you need, just need to complete the whole quote. Some people find themselves saying it to people uninvolved and find themselves in an awkward situation on whether they should try and explain why they said something so utterly stupid. But to no avail, when said; there is no return, just take the L.

How did we get here? The origin of the phrase is known to us. On the door to the dry storage, by the kitchen, at SSK, much like how in 1517 you could find Martin Luther’s 95 theses nailed to the door of the All-Saint’s church in Wittenberg, you will find a note that changed the lives of those who read it. The note itself is not that significant, it is a reminder from the Nations Pro Qurator Social (PQS) to keep the door closed, but it is the absurdity of the infamous opening phrase that caught on. Was the phrase a typo, an attempt to have the same title for both the Swedish and English texts or simply a stroke of genius by the PQS? We don’t know.

It could easily be figured out, but it is funnier to simply not ask and purposefully keep it vague. Which PQS wrote it is also unknown. How it got to this point is widely debated, but scholars agree that it started out as a small inside joke, between a few foremen at the nation. It stayed that way until somewhere around the first Nation meeting, this Autumn semester, where a certain individual, known commonly as the Friday Foreman, used the phrase in his presentation to acquire said title. It is not agreed upon whether this notorious use of the phrase was what put the phrase in the mainstream in the Nation, but it certainly helped because afterwards, its use started to exponentially increase to where it is now, and inevitable force to be reckoned with.

When asked about his involvement in the matter, Friday Foreman claims that he is offended and refuses to make a comment and take accountability.

- Sebastian Lindbom

Tjenispenis!

Hugo Steffner Nikell här, sittande vierförmän under terminen då denna tidning utges! Någonting som jag tycker är väldigt viktigt är att man under sin tid som student har möjligheten att knasa i de bästa formerna! Studentlivet är ju trots allt någonting man kommer minnas och titta tillbaka till för resten av ens liv, så varför inte fylla denna tid med så mycket roligheter som möjligt? Jag anser även att det bästa sättet att göra detta är att hitta på bus med sina vänner! För i min mening så finns det inte många saker som är roligare att göra än att gå och busa med sina kompisar bakom fiendelinjer!

Således kommer här en lista på lite tips och tricks på vilka sorts bus som man kan hitta på i hoppet om att busandet ska leva vidare in i SSKs framtid! Vidare kan det även poängteras att bus optimalt ska ske på annan front än SSKs lokaler.

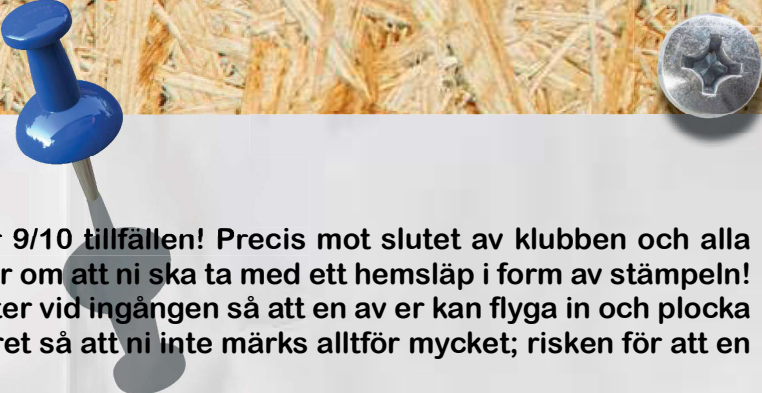
1: Affischerande: att affischera är någonting som bör betraktas som en given basverksamhet av en förmans verksamhet. Ibland känner man däremot att det är lite tråkigt att sätta upp sina affischer på samma anslagstavla i samma byggnad hela tiden. Därför kan det ibland vara en idé att ta med sig några affischer, lite tejp och dra till en annan nation och tacka deras toaletter med våra affischer!

2: Ballonghav: En av de mer tama busen, men ett som är väldigt roligt att göra och resulterar mer i ett gott skratt, än vissa andra! För detta bus behövs endast ett fåtal saker; ett antal starka lungor och ballonger! Ballonger finns att köpa för en relativt billig peng på Coop och ICA och lungor går ni redan runt med hela tiden! Köp ett storpack ballonger, stoppa ner de i tröjan, byxorna eller strumporna och så fort ni kommer in på klubben tar ni en direkt väg in till toaletten och börjar blåsa upp ballongerna! Det optimala är att tacka en yta så gott ni bara kan, exempelvis att fylla ett helt bås eller att ordna en fin heltäckningsmatta till badrummet. Förvarning måste ges kring detta; går ni till nationer som är lite mer okända än andra kan eventuella risker medkomma att folk tror ni boffar lustgas, således bör detta bus ske relativt hastigt och så tyst som möjligt så ni inte hamnar i risk av att bli påkomna eller anklagade för någonting ni inte gjort.

Not just a catchy beet

If you've been lucky enough to attend an internal sittning, you know that there is a mandatory segment left in the hands of your esteemed Qurator. As our tradition expert, who better to do it? At the end of sittnings, she stands on her chair and initiate the uncanny chant of the beets. The lyrics I will not display here as they are learnt through confusion, miming and a lot of sittnings. I would never take that away from you. But this fixation with beets is something I found myself wondering about. After some careful investigation the best answer I got was that it is most likely a remnant from Scanian farmers farming beets. However, none of the people I asked seemed too certain. So, the next time you stand there on your chair, improvising half of the words and feeling a bit unsure, at least you know that you are not alone.

- Isabelle Thord

3: Haffa stämplrar: en klassiker som fungerar 9/10 tillfällen! Precis mot slutet av klubben och alla besökare rör sig mot utgången, snacka ihop er om att ni ska ta med ett hemsläp i form av stämpeln! Allting ni behöver är att distrahera de som sitter vid ingången så att en av er kan flyga in och plocka hem klenoden! Gör det dock snabbt och diskret så att ni inte märks alltför mycket; risken för att en golare står i kön finns alltid!

4: Kleptomani: Innan någonting sägs här måste jag tydliggöra att såna här bus är ganska olagliga och är rent juridiskt en form av stöld, således kan dessa inte uppmuntras. Bus som innefattar att saker och ting tas brukar vara riskabla, men adrenalinet man får av dessa bus gör det värt risken! När ni kommer till nationen bör ni redan börja scanna efter någonting att plocka, inget alltför stort då detta blir svårt att ta och inte heller någonting för dyrt – det hade bara varit elakt. Vad för sorts saker ni bestämmer er för att ta är helt upp till er men tips på saker som inte skulle orsaka alltför mycket ilska kan vara; toapapper, generell städutrustning, små tavlor, shotglas, huvudkuddar vid pissoarerna, O-ringar, osv. Er ambition är taket kring denna sortens bus, men av givna anledningar måste ni dock – ifall ni bestämmer er för att utföra lite kleptomani – vara extremt försiktiga!

5: Möblera om: tycker du att någon nation har en jättefin lokal eller utrymme men det används helt fel? Vet du att du har möjligheten att göra miljön mycket trevligare och mysigare? Drömmer du om att vara Lunds studentlivs svar på Ernst Kirschsteiger, Mija Kinning eller Arga Snickaren? Då är detta buset för dig! Premissen är väldigt enkel, samla ett gäng byggare (kompisar) och möblera om (flytta på saker)! Ni kan möblera om i deras trädgård genom att flytta deras utebar till en konstig plats, ni kan möblera om i lokalen så den inte känns lika tom längre genom att flytta borden som redan står utspjutt vid väggarna längre in i rummet och vips så känns inte dansgolvet lika tomt längre!

6: Spel / lekar på dansgolvet: Brukar musiken på klubben vara lite tråkig? Vill du skojsa till stämningen? Ett väldigt bra sätt att göra detta är då att sätta igång med ett spel eller en lek! Detta bus kan behöva lite förberedelser men det kan även ske ganska spontant om det är klubb på en nation som brukar ha brädspel, sällskapsspel eller annat sånt liggande i lokalen. Ni kan antingen plocka med er en kortlek hemifrån innan ni drar eller om ni vill vara lite extra satsiga så kan någon plocka med sig en låda twister! Lekar är kul och som vi alla vet så är det ett fantastiskt sätt att liva upp en stämning när det är lite halvdött!

7: Omvänd kleptomani (chaotic good): Har ni någonting hemma som är så jävla fult? Eller vet du att nationen har någonting jävligt fult som vi varken vill ha eller använder? Då är detta buset för er! Premissen är enkel, allt som krävs är att ni tar med grejerna som ni inte vill ha kvar till en annan nation och bara lämnar skiten där! Extra roligt är det om ni lämnar det fula objektet på ett ställe som är opassande! Ex. ifall ni lämnar en skitful tavla vid toaletterna eller vid vattenstationen! (notera att förmannakollegor ni inte gillar inte räknas som någonting som kan lämnas kvar – de hittar alltid hem)

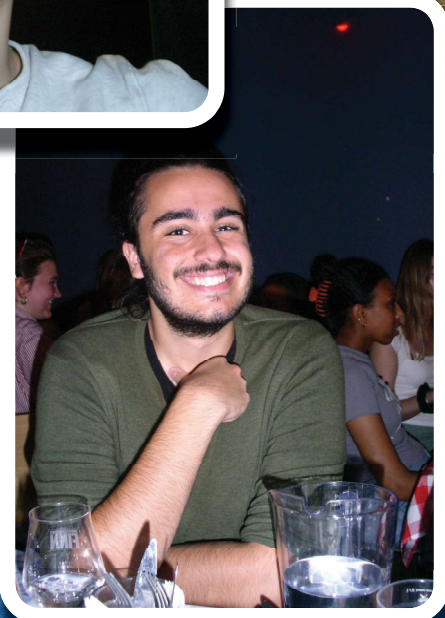
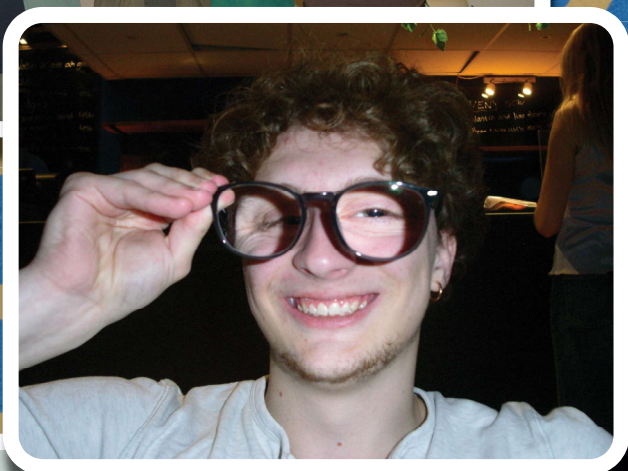
8: Omvänd kleptomani (chaotic evil): Detta bus är ett av de mer illvilliga, så det är inte för grönjölningar när det kommer till bus, då konsekvenserna kan vara fatala! Men ifall en nation har någonting väldigt fint eller som är väldigt identifierbart så funkar detta buset perfekt! Premissen är lite som den goda varianten av omvänd kleptomani fast med en vanlig kleptomanisk twist! Vad ni gör är kort och gott att sno någonting väldigt identifierbart från en nation (exempelvis deras maskot) och därefter lämnar objektet på en annan nation! Konsekvenserna av detta bus kan vara relativt grova och kan leda till ökad fientlighet mellan två nationer, alternativt sätter detta bus fyr på en NY fientlighet mellan dessa två nationer! Så ifall ni vaknar en dag och väljer kaos, då är det bara att tuta och köra med detta bus!

Sist men inte minst vill jag lämna er med ett tips: Lunds Kommuns Ritningsarkiv! Där finns ritningar över alla lokaler och byggnader i Lund, således kan du göra recons över området innan ni slår till med erat fenomenala bus (tack Saga för tipset)!

Så ut och busa mina kära sydsåningar, ut och busa! Ty det är busandet som räddar oss från att bli tråkiga, och det vill vi inte bli!

~~ Hugo Steffner Nikell

Recensioner & Rekommendationer

The cheapest vacation there is Literature

It is often said that the cheapest travel is done through books. Cliché or not, we must face our situation. Most of us are busy with exams and not swimming in funds to sponsor a trip abroad, so maybe a book is what we can afford right now.

Last year I found myself saying, as many do, that I wished I read more. But there is something so hard about picking up yet another book after a full day of study. So, here's what I did: I started listening to audiobooks whilst riding my bike to school. After a while I rediscovered the joy of reading and am currently immersed in an audiobook as well as a physical "breakfast"-book. Whenever you find time to kill, you have a possible book-window. Maybe you can listen in the shower or on the bus, or need something to read in the bath- or waiting room.

But what to read? We are entering the most cosy and busy time of the term and therefore you should not have to sort through endless new releases but instead spend those fifteen book-minutes enjoying a good read.

So, I did the sorting for you.

For my staycation-lovies who want to immerse themselves in a winter-wonderland with a bit of mystery, I give you: Louise Penny.

This Canadian author walks in the footsteps of Agatha Christie and brings us to a sleepy, but oh so charming, village in the Quebec mountains. There the calm, poetry loving, and analytical Inspector Gamache faces murders only he and his brilliant colleagues can solve. Even though the plots are always fascinating and leave you wondering until the last page, my biggest love in these books are the villagers. All ages and backgrounds are brought together in the town's bistro where they are united by amazing humour and a love for gossip. Anyone who has ever heard me say "I'm fine: Fucked up, Insecure, Neurotic and Egotistical" have already heard a quote from these books.

The cheapest vacation there is

For those who feel more tempted by an escape than anything else, there is no better book than Erin Morgenstern's *The Starless Sea*.

This is a book I swear by and that recently became my own favourite of all time. It starts with Ezra finding a spell-binding book, which you read alongside him, but then suddenly there is a chapter that he recognises.

It is from his own life...

This book manages to tie in all the elements of a good plot à la Dan Brown whilst still being the most creative piece of art I've ever come across.

"Once there was a woman who sculpted stories."

Yes it is crazy, crazy beautiful! But a word of caution, it is not for the closed minded individual. Morgenstern has no problem with bringing you where you've never been before. My tip is to hold on and think of it as a roller-coaster.

You might not see exactly what is ahead of you, but it will be good, I promise.

I realise that not everyone will pick up a book just because I say so. But as it is soon gift-giving season here is a little guide to get you going:

For the one in need of hearing the sharp thoughts of a twenty-something year old: *Exciting times* by Naoise Dolan. Cynic, funny, and queer with the added flavour of life abroad. Puts into words a lot of thoughts that have passed through my mind but that I didn't know were universal.

Someone who likes a bit of mystery in a beautiful environment written in a now-then style: literally any book by Kate Morton. They are absolute fire and what I spent my entire summer reading.

That one drama or thriller fan who prefers the word "enthusiast" over "fan": any book by Jeffrey Archer. You get sucked in really quickly and his series vary a lot so there should be something for almost anyone.

With that said, I hope you enjoy your vacation and I'd love to know where you went.

Love, Sydskån-Bookworm

Isabelle Thord

Snitches get stitches

Food

"Maybe don't go in there, it's a bit of a zoo at the moment," the sexmästare (for lack of an appropriate English translation) warns me as I'm helping prepare a small sittning for the house board. There is a lot of risotto left to stir, but the tiramisu has already been plated and I'm about to transport the tray with its twenty two perfectly cacao-dusted dishes to the fridge.

While the Nation meeting recently decided on a general policy of vegetarian cooking, it is now November and the traditional Gåsamiddag is nearly upon us.

The Gåsamiddag or "Goose dinner" is an annual tradition in Skåne that celebrates the holiday of St. Martin (Mårtensafton) on November 10th. It's interesting to contrast the Scanian story of St. Martin to the one I have been taught at home.

Coincidentally, St. Martin is also the patron saint of my hometown in the Netherlands. As all Utrecht children will be able to tell you, St. Martin, taking up his sword, gave half of his red cloak to a beggar.

Just a day behind the Gåsamiddag, we'd go out with paper lanterns and sing songs on the streets every 11th of November in some sort of non-capitalist trick-or-treat ritual. In all other months of the year, a minimalist interpretation of the saint's half-cloak (a graphically very practical red triangle) symbolises the city on municipal paperwork and street light posts.

Here, as Ella's speech explained, we are served goose as some kind of generational revenge for the poor bird that revealed the hideout of the saint. Instead of ripping apart some seams in a red cloak, the goose knew what it had coming: snitches get stitches.

Having met a different faith to its six marinated siblings – which I did eventually make an encounter with – Gösta observes the whole ritual from a candlelit table on the side of the room.

Snitches get stitches

Still, there are stranger traditions, and luckily our Gåsamiddag did not reflect the sad story of Martin and the Goose to any further extent.

As expected, the svartsoppa (black, i.e. blood soup) starter was minimally sampled with half-dipped spoons and mainly enjoyed by the true Scanians among us. Those without the foresight to request the vegan starter gazed longingly at the (delicious!) artichoke alternative, but the general commitment to tradition prevailed. Many described the black soup as "Christmas flavoured", which is also about as much thought as I would like to give it.

The kitchen perfectly met the cosy atmosphere of the night with its presentation of the main course of goose and autumn fruits. Although I cannot attest to the goose – my environmental conscience beating my responsibility as your food critic – the grilled cabbage alternative was one of the most refined meals I have enjoyed at our nation. Dessert of apple pie and a final few songs wrapped up a delightful dinner at which – at least to my knowledge – no garments were torn and no snitches reported.

Although our kitchen foremen teams remain slightly underrepresented, the Gåsamiddag was a real feat and one of the most enjoyable sittnings I have ever had at the nation, food and company included.

As the songbook instructs:

Känn på dofterna av gås och kål /
Våren sång till gåsen den skall ljuda /
Fatta glasen och sjung en gåsens skål!

Dianne Kok

10 movies you should watch if you haven't yet (or watch again)

Film

As someone who has seen a lot of movies – and in particular a lot of shitty ones – I have acquired an eye for good movies, and particularly ones that most people will enjoy (hopefully)! Also, I have a degree in film studies, so anything I say is backed up by science, trust me. Here comes a list of 10 hilarious, trippy and brilliant movies that I've watched in the last year, which I think and hope everyone will enjoy in one way or another!

1. Trainspotting

A hilarious yet touching cult classic from the nineties, where we follow a gang of Scottish heroin addicts and their troubles. If there's one thing I'd say to get you to watch this, it's that every single scene in this movie has stuck with me since I saw it for the first time. Just watch it and you'll understand, trust me!

2. A Fish Called Wanda

Now this is cinema. A memorable, goofy ass movie that I'd say is universally funny. The story was based on the premise of someone being run over by a steamroller, and the story was then written to make that one scene happen. If that doesn't sound like a good idea, I don't know what is. Watch it!

3. Little Miss Sunshine

A family goes on a trip full of hijinks to get their daughter to a beauty pageant. Sounds simple – but shocker – it isn't. There are several inconveniences on the way, followed by even more inconveniences. It's hilarious, wholesome and a must watch for pretty much every reason there could be!

4. Hereditary

As an avid horror movie hater, this shit slaps. I was tense the entire movie, and new questions kept being asked throughout. I was glued to the screen. This is the first horror movie I've genuinely liked in years, and that says something. There are genuinely harrowing moments, alongside numerous eerie moments that just keep coming. Even though spooktober is over, I'd still recommend watching this, especially to break up the feel good/funny movies in this list.

5. Hot Fuzz

What happens if you put Simon Pegg, Nick Frost and practically every other British actor in one cast and then get Edgar Wright to direct them? You get this goofy ass masterpiece of a movie. Not much more needs to be said, if you like British humor you'll love this. WATCH IT!

10 movies you should watch if you haven't yet (or watch again)

6. Fargo

I couldn't make this list without at least one Coen brothers movie. Fargo is one of the more serious in their filmography, and follows a kidnapping, a few collateral murders and a lot of funny dialects in North Dakota and Minnesota. An anxiety-inducing yet hilarious movie which goes by extremely quickly!

7. Lock, Stock and two smoking Barrels

More British humor! One of my favorite screenplays ever, just based on the conflict simply relying on people not communicating to one another. This one has a lot of good accents, memorable moments and goes by insanely quickly. The final act has everything a final act needs, and the movie is extremely rewatchable. I honestly think I've seen it five or six times, and it's equally fun every time!

8. Lady Bird

Alright, let's get more serious again. I mainly watch dramas, and if you haven't seen this, you have to. I think Lady Bird is one of the best coming of age movies of the 2000's. It's well written, well directed and even better cast, with Saoirse Ronan doing her best (In my opinion) performance to date. It's very honest, funny and touching. Watch it if you feel like being teary eyed but laugh at the same time!

9. The Sting

It's time for me to return to being a film student for a moment. This movie is worth recommending for the iconic soundtrack and fantastic set design alone. It's from the 70's, takes place in the 30's, and looks perfectly era-appropriate. The story is a good one too, a few criminals scam a dude by building a fake telegraph office and faking horse race results. Very complicated, very funny, and a lot of one liners to reference later.

10. Fear and Loathing in Las Vegas

I'm saving the best for last. Johnny Depp and Benicio del Toro go to Vegas and get high for a few weeks. That's the story. Trippy as fuck, hilarious and brilliant. I don't really know what more to tell you, the movie speaks for itself. Watch it and give me a review, please!

Leo Rexare

Morgan's music mania

Music

Hi everyone, it's your long and curly haired OpenClub förman here.

My name is Morgan and I just love music in every form of way, everything from Power Electronics (it's a genre of "music" in a loose term, could also just be white noise), to Luciano Pavarotti, and everything else.

I'm writing this to give some album and artist recommendations in hopes that people might discover new genres and new artists.

With that said this has probably been the most difficult thing I've ever written, to try to describe music in words is extremely difficult, especially when the music tastes are so different from person to person. But I hope that there is at least one song that you like. Now I'll stop with the introduction and get right into it.

First Recommendation: Glam metal

First off, I have a recommendation for all the rock fans. It's from a very classic glam metal band, so if you like the classic pop-rock riffs and hooks but want them to be played by Iron Maiden, that's basically what glam metal is. It's a really huge subgenre of heavy metal, with bands like Mötley Crüe, Night Ranger, Ratt, Quiet Riot, Twisted Sister, Bon Jovi and many more.

From a visual perspective of the genre, it was defined by flashy and tight-fitting clothing, makeup and an androgynous aesthetic. Instead of the classic leather jackets and denim it was replaced with spandex, lace, heavy use of bright colors and extravagant hair / wigs. But in the early to mid 90s the popularity of glam metal would decline as grunge and the alt-rock scene rose in popularity. But it has seen a rise in popularity in the early 2000s with bands such as The Darkness, Reckless Love and Steel Panther.

With that said, my recommendation is an old glam metal band from Norway that in my opinion should have more listeners: the band TNT with their album Intuition that they released 1988. It's a very classic glam metal album, leaning more into the rock ballad part of glam metal, having similarities with albums like 'Hysteria' by Def Leppard, 'Dr. Feelgood' by Mötley Crüe, 'The Final Countdown' by Europe (yes it's an album and a song).

The album as a whole is very good – I have probably spent too much time going from end to end – but there are a few songs that stand out. I would say that 'Forever Shine On', 'Intuition' and 'Take Me Down (Fallen Angel)' are the stars of the album. Those songs really summarize the genre very well with a need for more for those who feel the urge to explore.

Morgan's music mania

The heavy and amazing verse in 'Forever Shine On' is a staple of the metal genre as a whole. Despite the very heavy guitar in the verse, which has a slight Megadeth sound to it, the chorus goes in another direction. With a much softer chorus that goes in a power ballad direction, and with classic rock vocal harmonies it's a very nice change since the song itself becomes "lighter".

'Take Me Down (Fallen Angel)' really makes the ballad part of the genre justice, since most of the famous glam metal bands go for heavy and quick riffs, still with distorted guitars but with an addition of an acoustic guitar and keyboard for some really nice licks.

Last but not least, 'Intuition' is a fantastic mix of distorted guitars, synths, ballads and pop-rock. With some wonderful vocal harmonies in the ballad aspects of the songs, to some quite impressive showoff moments from the vocals. The acoustic guitar licks add an interesting element to the song that grounds it with an almost harp-like sound, adding more to the ballad aspect of the song.

The album has a fantastic foundation of drums and bass that get the opportunity to shine in a couple of songs, which is uncommon for classic rock and hard rock. So the classic "All rock sounds the same" doesn't really apply to this album in my opinion. But that's my opinion! Either way, I hope you have a good time exploring the album and figuring out if it's something for you

Second Recommendation: Goa trance

This genre has a very interesting history and one of the most visually pleasing festivals and permanent clubs. We'll start with some history, since the origin of this genre paved the wave for a lot of electronic music, but the entire genre basically got made by one person in India.

So it all began in the mid 60s in India, specifically in a former Portuguese colony called Goa. Hippies were drawn to Goa for the beaches, low cost of living, the Indian religious and spiritual practices and the availability of Indian cannabis since it was legal to smoke cannabis until the mid 1970s. During the 70s, DJs on the beaches of Goa played a lot of psychedelic rock like Pink Floyd and Grateful Dead. But during the 80s, a dash of German dance/electronic music would appear, mostly Kraftwerk.

With this revolutionary addition to the DJ scene and with an eccentric American, the DJ trance scene was born. The legendary Goa Gil is an intriguing figure. He was drawn to the 'sadhus' ways and started to live the nomadic life of a 'sadhu'. Later on he tried his hands at DJing in Goa and his remixes soon dominated the outdoor parties of Goa.

Morgan's music mania

He remixed prayers and mantras with a heavy electronic beat that people would lose their minds to, and still do.

Unfortunately a lot of Goa Gil's music is lost to time, despite his legendary status in the world of electronic music – specifically trance music. He passed away October 26th 2023, still going strong with a couple of live DJ sets recorded this year when he was in his 70s.

In the 90s, the stories of trance parties with insane electronic music drew in European and predominantly Israeli backpackers, which made the genre get some really sturdy roots in Europe.

Visually it's one of the most stunning things there is. Since it's electronic music there isn't much of a stage – since you need room for your DJ gear – but the outdoors festival Boom in Portugal has one of the most stunning tents I have ever seen; especially the 2023 tent was really something. Despite a shift from prayers and mantras there is still a heavy emphasis on the psychedelic and spiritual aspect.

But now onto the recommendation! It's an old duo and one of the best-selling groups in Israeli music history: Infected Mushroom, and their album Return to the Sauce. This album is quite special, since it is a great cornerstone for the "heavy" psytrance sound, with a lot of distortion, but with parts and songs that are more traditional psytrance. From this album I would recommend the songs 'Return to the Sauce', 'Nutmeg' and 'Flamingo'.

'Return to the Sauce' is a more traditional psytrance, with an emphasis on the drum and bass but also a lot of classic psychedelic parts. All around a very classic psytrance track and a good entry to the genre.

'Nutmeg' is on the heavier side with similarities to dubstep, it's a very synth and sample heavy track with liberal use of distortion, impressive buildups and amazing sound design in the mastering of the track, with fantastic understanding of how to create space on a track.

Morgan's music mania

'Flamingo' is a nice blend of the heavier and more traditional sound. The emphasis of the track is by far the drum and bass, which both create and takes up a huge amount of space in the song, really making you feel a difference between sections. Splendid build ups and transitions from section to section.

Overall I can highly recommend listening though the entire album; if you want to there is a continuous mix in the album – the entire album mixed as a DJ set – which is a fantastic experience. But to experience this album you really need to feel the bass.

I hope that this has been a nice "article", I have a bit too many albums and artists to recommend, but I'm not gonna write even more since I already wrote too much. Though despite the length and varied writing styles I hope that you have enjoyed reading it. I would also love to get input if I should do this again, maybe not this long since it takes a good amount of hours to do, but if people enjoy it I will come with more recommendations.

But since there are so many different genres and even more artists with their own style and interpretation it's difficult to write about every genre. So a quick recommendation for my Hip hop fans, I recommend the album 'The Great Adventure of Slick Rick', he is quite important. But that's all folk, I hope you have a great day and listen to some really good music if you haven't already.

**Editor's tip:
Keep an eye open
for more
'Morgan's music mania'
in the next issue!**

Morgan Lindhe Persson

Sista sidan

PISSOARAVSNUSARE

SO COOL

WOW

I obetalt samarbete med:

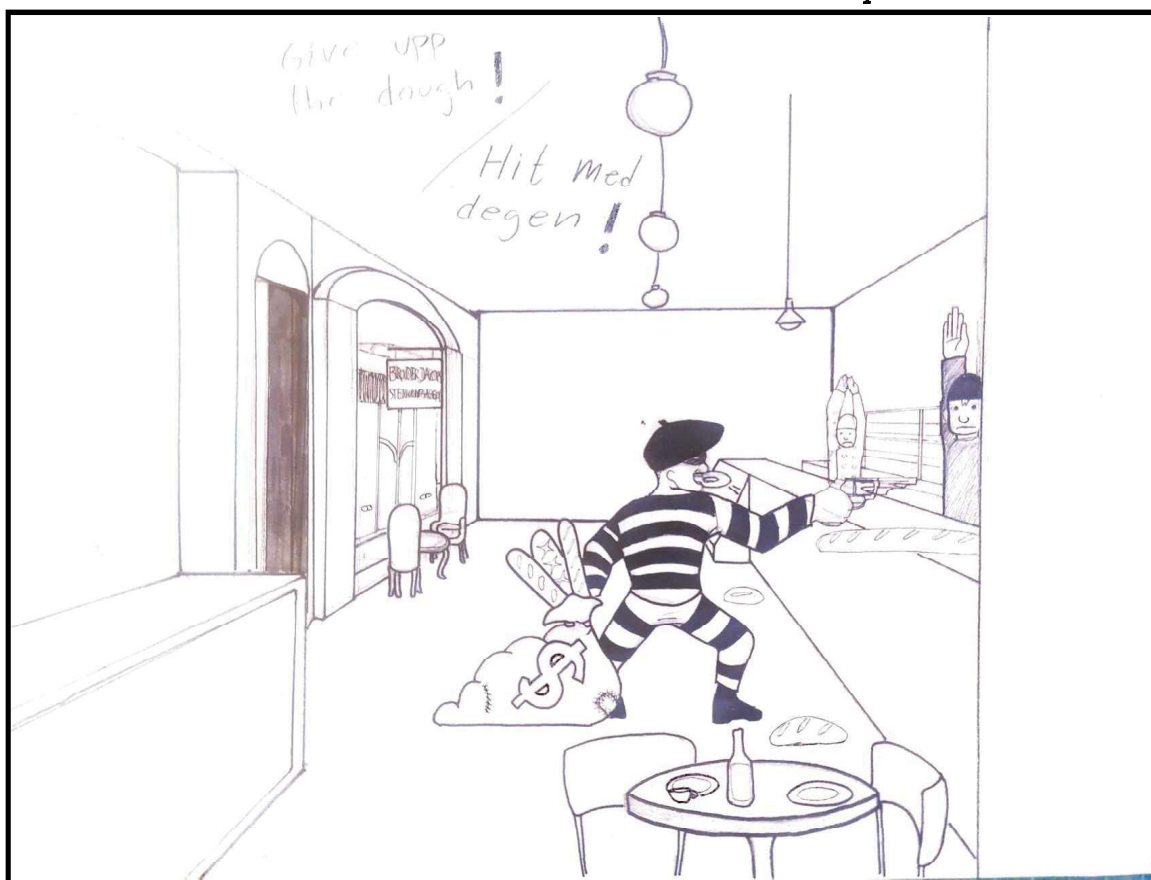
PISSOARAVSNUSARE

Köp nu för endast €9.98

9.98 €

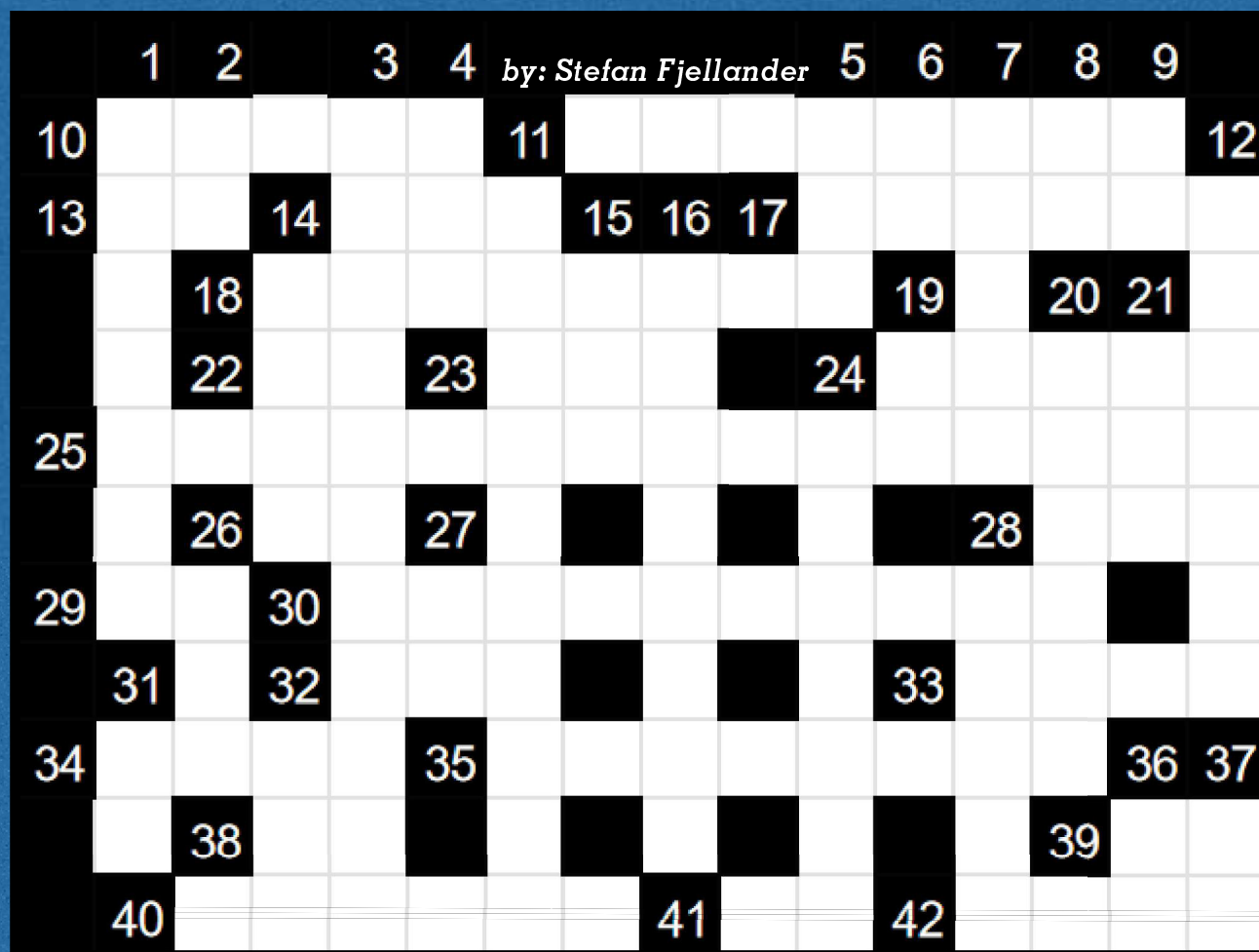
PISSOARAVSNUSARE

by: Vincent Bannura

"Give up the dough!"

"Hit med degen!"

Lodrätt

1. I sallad på julbordet
2. Rollspel
3. Kan sluta efter midnatt
4. IPA, APA, etc
5. Kan man sprida sin
6. Krom
7. Gör utpressaren
8. Ytenhet
9. Vosotros
11. Plikt
12. Snubblar man
kanske på?
14. Hon bor i luren
15. Motsats till daddy
16. Genast
19. Dansk tvåa
20. Är borttappade
dyslektiker?
21. Uttråkade
24. Är gummit
26. Viralt ungdomsfordon
27. Tjej
28. Klöser
32. Gör den som är lång
36. Dött djur
37. Huh?

Vågrätt

10. Kan man Teddy
11. Finns på Tornavägen 7
13. Brittisk uttalsstandard
14. Hade Stephen Hawking
17. En sådan utmärkelse ska en
vara stolt över
18. Ett sådant står bredvid spisen
22. 2, à la Caesar
23. ... Kippur
24. Misstag
25. Raj dadi dadi daj daj daj...
26. Kom...!
28. Inte flitig
29. Grina
30. Järns motsvarighet till
snickarglädje
31. Hudegenskaper
32. Grejs, jox
33. Den raskar räven över
34. Manlig holme?
35. Används mot sprucken hud
38. Ätade?
39. Kan man smälla
40. Locka
41. Mellanstort batteri
42. Skär

Möt Redaktionen:

Redaktör: Jesper Samuelsson

Ålder: 23 och nojig

Hemhem: Viva la Gävle

Bästa stället: Finns det katt
är jag nöjd

Sämsta stället: Fuck Frankrike,
alla mina hemmisar
hatar Frankrike

Trivia: "You always carry rope"
- Leo

Notarie: Noa Liungman

Ålder: 22

Hemhem: Stockholm

Bästa stället: Slovenien

Sämsta stället: Pannrummet på
nationen, man kläm-
mer sig och dör

Trivia: Jag har aldrig besök
Ales stenar :((

Krönikör: Hugo Steffner Nikell

Ålder: 161 hundår

Hemhem: 3,1 km öster om Tornavägen 5

Bästa stället på planeten:
Vilken planet? Solsystemet
är en myt!

Värsta stället på planeten:
Stockholm. Hatar alla
ställen där en rulle med
KOKAD falafel kostar 90
spänn!

Kul trivia:
Jag har blivit påkörd av 9 olika
motordrivna fordon i mitt liv.
Fråga inte hur, är för pinsamt.

Krönikör: Leo Rexare

Ålder: 20 (kommer vara 21
när tidningen kommer ut)

Hemhem: Älmhult, ligger
precis utanför IKEA

Bästa stället:
En tom biosalong
(förutom jag såklart)

Sämsta stället:
Uppvidinge
kommun. (No offense,
but it's got 0 redeem-
able qualities.
Sveriges brunhåll)

Trivia:
Jag äter ostkaka minst
en gång i veckan.

Fotograf: Fritiof Åberg

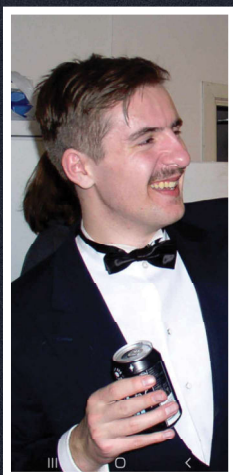
Ålder: 21

Hemhem: Lund

Bästa stället på planeten:
Vilken av dem?

Sämsta stället på planeten:
Blekinge - hela
vägen ner

Trivia:
Visste du att Skåne
varit danskt längre
än svenskt?

Illustratör: Malin Jerreling

Ålder: 23

Hemhem: Stockholm Stockholm :D

Bästa stället på planeten:
Sjön Ögeln utanför
Mariannelund!

Sämsta stället på planeten:
Skulle gissa i mitten
bland lavan...

Trivia:
Vann en pepparkakshus-
tävling när jag var 12!

